

ПРИГОДИ ПАНА КОЦЬКОГО

Музичне дійство за однойменною казкою

ФОНОГРАМА, вихід ведучих

ВЕДУЧА: Вклоняємось низько, гості милі, вітаємо щиро в садочку Вас.
Спасибі, що справи свої залишили й знайшли хвилинки,
Щоб завітати до нас.

ВЕДУЧИЙ: Тож зручно сядьте Ви, будь ласка, бо прийшла у гості казка.

ВЕДУЧА: Казка стукає у двері, привітаємо її,
І, щоб там не говорили, ви впізнаєте її.

ВЕДУЧИЙ: Вона цікава, мудра, загадкова, там ми: дорослі і малі
В пригоди віримо казкові, в країну казки підемо всі ми.

ВЕДУЧА: У казці звірі чари мають, у казці квіти розмовляють.
Тсс... Чарівна музика звучить і казка розпочнеться через мить.

ПОКАЗ СЛАЙДУ № 1

ФОНОГРАМА «РАНОК» муз. Е. Гріга

(піднімається сонце, вибігають діти-промінчики середньої групи)

ПРОМІНЕЦЬ 1: Ми від сонця посланці і звуть нас просто –

РАЗОМ: Промінці.

ПРОМІНЕЦЬ 2: Ми даруємо вам тепло, щоб навколо все цвіло!

ПРОМІНЕЦЬ 3: Щоб гайочок зеленів і пташиний спів дзвенів.

ПРОМІНЕЦЬ 4: Щоб сріблилась річка і росла травичка

ПІСНЯ ПРОМІНЧИКІВ муз. Л. Доценко

Сонячні промінчики: стриб-стриб-стриб.
Весело стрибають всі: стриб-стриб-стриб.
Золотисті, світлі ми: стриб-стриб-стриб.
Впали з неба, з висоти: стриб-стриб-стриб.
Ля-ля-ля-ля-ля – 2 р.
Пам-пам-пам-пам-пам.
Ля-ля-ля-ля-ля – 2 р.
Пам-пам-пам-пам-пам.
Сонячні промінчики: стриб-стриб-стриб.
Впали з неба, з висоти: стриб-стриб-стриб.

ПОКАЗ СЛАЙДУ № 2

ПІВНИК: Кукуріку!

ПІСНЯ ПІВНИКА муз. Н. Рубальської

Я – Півник, гарний співунець, червоний маю гребінець,
Встаю я рано на зорі, співаю голосні пісні.
Кукуріку!

ПІВНИК: Гей-гей-гей!

Хто розбудив на світанку мене промінчиком теплим, мов вусами котик?
Ну, хто розбудив на світанку мене?

ПРОМІНЕЦЬ 1: Це – ласкавий і ніжний оранжевий кіт,
Що в небі мандрує і шле нам привіт.

ПІВНИК: Це сонечко! Любе наше сонечко!
Кукуріку! Всі вставайте, любе сонечко вітайте!
І качата, й козенята, й кошенята, й цуценята.

ФОНОГРАМА (заходять)

КОЗЕНЯТКО: Любить наш Півник ще до світанку
Всім побажати «Доброго ранку».

Всі разом: Курочці, гусочці, свинці і качці, котику Мурчику, навіть собачці:
 Півник: Доброго ранку!
 Доброго ранку!
 Треба Квочку та Курчаток звати, хай зернятка йдуть клювати.
 Кукуріку! Ідїть-но швидше, не барїться, є тут зернятка і водиця.

ГРА «КВОЧКА І КУРЧАТА» муз. Н. Грановської

Півник: Ось і Квочка іде, ще й курчаток веде.
 Квочка: Ко-ко-ко, ко-ко-ко, ко-ко-ко, ко-ко-ко.
 Йдїть, курчатка, ви в садок, на траву, на пісок.
 Ко-ко-ко, ко-ко-ко, ко-ко-ко, ко-ко-ко.
 У траві є жучки, у піску черв'ячки.

«ПІСНЯ КУРЧАТ» муз. Н. Рубальської

Всі разом: У мами, у Квочки, сини є і дочки.
 Квочка: Маленькі, жовтенькі пухкі колобочки.
 Курчата: Ціві-ців, ціві-ців!
 Всі разом: Вийшли на подвір'ячко, розпушили пір'ячко!
 Курчата: Ціві-ців, ціві-ців!
 Квочка: У таночок прошу вас, день новий вітати час.

ТАНОК КУРЧАТОК ТА КВОЧКИ

Квочка: Ко-ко-ко та куд-кудак! Стільки справ, що не встигаю аж ніяк!
 Зерняток треба назбирати та курчат нагодувати,
 Хату потім швидко підмести, ще й водиці принести.

ПОКАЗ СЛАЙДУ № 1

ПІСНЯ «СОНЕЧКО» муз. Н. Рубальської (вступ, заходить Сонечко)

Півник: Ось воно, любе Сонечко, на небі сіяє, нас усіх воно вітає!
 Півник: Добридень, любе Сонечко!
 Сонечко: Я Сонечко яскраве, мені радіють квіти, дерева, луки, трави...
 Я прожену хмаринки і висушу калюжі,
 Всіх ніжно обігрію, бо я люблю вас дуже.
 Пам, па-рам, пам...
 Сонечко: Я Сонечко яскраве, вже з-за лісу виглядаю,
 Ранкову гімнастику з вами починаю.

«ПІСНЯ ПРО ЗАРЯДКУ» муз. О. Мушкевича

Розбудило сонечко нас з тобою,
 Повело нас сонечко за собою.
 Хлопчики, дівчатка: я і ти,
 Робимо зарядку: раз, два, три!
 Раз, два, три! Раз, два, три!
 Робимо зарядку: раз, два, три!
 Сонечко: День встає в своїй красі, всі щоб дивувалися,
 Сонце світить кожен день, світить всім однаково.
 Півник: Все радіє, все сміється, радо сонце зустріча!
 Сонечко з небес сміється, квітом стелиться земля!

«ПІСНЯ ПРО ЗАРЯДКУ» муз. О. Мушкевича (виходять із зали)

(забігають діти-квіти, травичка, присіли)

Квітка 1: Вранці прокидаються квіти там і тут
 І райдужними зграйками для всіх навкруг цвітуть.
 Квітка 2: Дружно голівками квіти хитають,
 Чарівний таночок свій починають.

ТАНОК КВІТІВ муз.(за вибором музичного керівника)

Ведучий: Ось і день новий настав, квіти, трави вже танцюють.
 Та і в курнику лад... А як там інші жильці нашого двору?
 Підудивлюся.

(підходить до Кота)

Міцно хто це тут так спить? Уставай же, хто лежить?
На лежанці хто дрімає? На тепленькій умліває!
Хто це марить, а чи мріє коли сонечко вже гріє!

КІТ: Мур-мур-мур! Не заважай!
Уві сні я мрію на світанні: от якби впіймать мені
Карася в сметані!

ВЕДУЧА: Гей, Котище, все проспав! Злазь із лави – день настав!

КІТ: Ой, не гоже сон солодкий мій тривожить.
Сон цікавий...карасі пливуть...в сметані.

ВЕДУЧИЙ: Отакої! Як можна спати, коли всі давно вже встали,
Всі працюють, роблять свої справи.

КІТ: Мур-мур-мур! Нехай ще трішки подрімаю.

(Півник уходить)

ТАНОК МИШЕЙ «МИШИННА ПОЛЬКА» муз. Л. Оліфірової

МИША 1: Оце так Кіт! Він цілу ніч отут проспав і жодної ще мишки не спіймав.

МИШКА 2: Він муркотів, а мишки неспроста, за хвіст чіпляли сплячого хвоста!
Ха-ха-ха!

ПІСНЯ МИШЕЙ муз. Ю. Михайленко

А ми дуже спритні мишки, не боїмось навіть кішки,
А Кота, а Кота – ми залишимо без хвоста.

(біжать весело по колу, а потім крадькома до Кота)

ПІСНЯ МИШЕЙ у.н.м.

Котику, Котику, спи ж бо солоденько.
Котику, Котику, ти поїв смачненько.
Гоп-гоп, не барися, туди-сюди повернися.
Бо ледачого Кота не боїться й Мишеня!

«МИШИННА ПОЛЬКА» муз. Л. Оліфірової

(біжать весело по колу)

(заходить Господар проганяє мишей)

ГОСПОДАР: Знову бігає мишва скрізь у мене в хаті. А де ж Кіт? Його нема...
Та й набридли, кляті!

Ой, ти Боже! Все болить! В мене знову радикуліт!
А в коморі ж ця мишва вже дісталася зерна!
Де ж бо Кіт мій? Де ледащо? Вже не годен ані на що?
Зледачів мишей ганяти, вже набридло лупцювати!

(до Кота) Онде він! Ізнову спить! Але мушу розбудить!
Прокидайся, чуєш, Коте? Чи ж мишей ловить охота?

Зараз як візьму ломаку – матимеш мою подяку!
(тормосить Кота) Ну, котище, постривай! Вже про спокій забувай!
Ти прокинешся чи ні, ох, набрид же ти мені!

КІТ: Я, сірий Котик, міцно спав, навіть пісню не співав.

ГОСПОДАР: Ось, прокинувся, нарешті...

КІТ: Так, смачненько потягаюсь і чистенько умиваюсь.
Порозчісував я вуса: довгі-довгі, русі-русі,
Зуби й кігті погострив й до комори я подріботів.

ГОСПОДАР: Гей ти, Коте!

КІТ: Ну, що ти хочеш? Відчепися! Ну гаразд, кажи вже, не барися!

ДУЕТ КОТА ТА ГОСПОДАРЯ у. н. м.

ГОСПОДАР: Ой, чого ж ти, Коте, тай мишей не ловиш? -2 рази.

КІТ: А навіщо тих мишей ловити?

В мене миска молока – буду його пити!

ГОСПОДАР: Все! Урвався мій т терпець! Хай тобі, Котисько, грець!

Ось візьму на мотузку тебе до лісу відведу!
Дбатимеш ти сам про себе, не поспиш там без потреби.
КІТ: Ой-ой-ой! Лиха ти мені не заподіяв, я і сам про це вже мріяв.
Та зятя, мені, Котові, добре буде й у діброві!
Тож бери вже мотузку та веди мене ти до ліска.
ГОСПОДАР: Отакої! Ну й сміливець! Ось тобі за це гостинець!
Відвезу мерщій у хашу, там ти змінишся, ледащо!

(виходять із зали)

ТАНОК ДЕРЕВ

ПОКАЗ СЛАЙДУ № 1

ФОНОГРАМА муз.(за вибором музичного керівника)

(ідуть, Кіт присідає)

ГОСПОДАР: Вже прийшли ми! Уставай!

КІТ: Що ж, мій пане, прощавай!

(Господар уходить)

КІТ: Я піду у ліс і в поле, роздивлюся все навколо!
Тут можна почути розмову пташок гомінку,
Тут можуть кружляти дерева в танку.
Ось і річечка біжить, веселенько дзюркотить.

ПОКАЗ СЛАЙДУ № 4

ТАНОК «ТИХО НАД РІЧКОЮ» у.н.м.

ВЕРБИЧКА 1: Вербички-подруги, ходімо в таночок,
Сплетемо в хороводі чудовий віночок.

ПІСНЯ-ТАНОК «ВЕРБИЧКА» муз. М. Ведмедері

Вербичка кіски розпустила, така красива, ніжна, мила.
Стоїть, вдивляється у воду на чарівну, чудову вроду } 2 р.

(в кінці таночка встали двома колонами)

КІТ: Ось стежечка між вербичок в'ється. Все далі й далі,десь у ліс тікає.

(проходить між вербичок, вони убігають)

А може це вона біжить за щастям? А може щастя там мене чекає?

ФОНОГРАМА ДОЩУ

ТАНОК ХМАРИНКИ муз. (за вибором музичного керівника)

ХМАРКА: Я, хмаринка - веселинка, я несу дощу краплинки.

ТАНОК КРАПЛИНОК муз. (за вибором музичного керівника)

КРАПЛИНКА 1: Ми у ліс всі прилетіли і рослини напоїли.

КРАПЛИНКА 2: Весело стрибаємо! Ми так поспішаємо!

КРАПЛИНКА 3: Щоб і квітка, і суничка гарно вмили свої личка.

КРАПЛИНКА 4: Лунає музика в краплинах, грибочків пісня дзвінко лине!

ТАНОК КРАПЛИНОК муз. (за вибором музичного керівника)

(виходять із зали за хмаринкою)

ПІСНЯ – ТАНОК ГРИБІВ муз. Н. Горбенко

(гриби виходять)

КІТ: Поховалися грибочки під кущі, залишився я на самоті.

ПІСНЯ КОТА у. н. м.

Я бідний Кіт, невдаха Кіт, нема у мене хати.

Куди іти і що робить? Того не можу знати.

(гладить себе по голові)

КІТ: Гарну пісню заспівав, але ж я давно не спав... *(озирається)*

Біля клена куц гарненький, я посплю тут солоденько *(лягає)*.

КІТ: *(прислухається)* Шелестить трава, колишуться хліба, скрекочуть коники
І щось бринить, сюрчить, дзенькає, туркоче...

КІТ: Ой, метелик, подивіться, ось він, ось він метушиться.
Та який він гарний, голий, наче квітка прехороший.

ТАНОК МЕТЕЛИКІВ муз.(за вибором музичного керівника)

КІТ: І чого ви, Метелики, по лісу літаєте?
Може кращу від усіх квіточку шукаєте?

МЕТЕЛИК 1: Фир-пурх, фир-пурх, ми легкі, мов пух!

МЕТЕЛИК 2: Із квітки в квітку несемо ми звістку!

МЕТЕЛИК 3: Де квітка зараз, там буде зав'язь!

(летять, Кіт біжить за ними)

КІТ: Я біжу, біжу по гаю, я метелика спіймаю.
(улітають) А Метелик не схотів, ген від мене полетів.
Добре, Метелика ловити я не буду, він квітка неба, хай живе собі,
Хай крильцями барвистими тріпоче, щоб радісно було мені й тобі.
І стеблину, гілку чи травинку я не ображу – це страшенний гріх.
Бо в кожній з них живе тримка живинка,
Що світиться довірою до всіх.

(заходять Жуки)

КІТ: Ось летять Жуки сюди, потанцюю зараз залюбки.

ТАНОК ЖУКІВ муз.(за вибором музичного керівника)*(забігають дзвіночки)*

КІТ: Навіть і поговорити ні з ким, хіба що з квіткою якою,
Але ж вони не вміють говорити

ДЗВІНОЧОК 1: Ми дзвіночки, гарні лісові дзвіночки.
Завжди славимо день!
Ми співаємо, своїм дзвоном зустрічаємо день!

КІТ: Ой. хто ти?

ДЗВІНОЧОК 1: Я – дзвіночок, пісень віночок!

КІТ: А хіба ви вмієте розмовляти?

ДЗВІНОЧОК 2: І не тільки розмовляти, а й співати, й танцювати.

КІТ: Ага! То ти глузуєш з мене! Квіти не можуть рухатися по землі!

(уходить)

ДЗВІНОЧОК 3: Дзелень – дзинь! Ти куди? Подивись, скоріш сюди!

ТАНОК ДЗВІНОЧКІВ «ФЕЯ ДРАЖЕ» муз. П.Чайковського*(дзвіночки убігають)*

КІТ: Ой, як же гарно в лісі, все-все розквітає, літає все і все оживає!
(виносять «озеро», стрибають жаби)

ТАНОК З ТКАНИНОЮ

ЖАБКА: Он озерце, бач? Жабенята стрибають, назустріч сонечку пливуть
Кумки, кумки, квак, квак, квак! Скре-ке-ке! Куд-кудах!
Ой, не так, не куд-кудах, а бре-ке-ке і кваки-квак!

ЖАБКА: А я люблю і танцювати.

ТАНОК ЖАБКИ «ЧА-ЧА-ЧА» муз. (за вибором музичного керівника)*(виходять)*

КІТ: Дивлюсь на світ і все мене дивує: і неба синь, і вітерець живий,
Роса, як діаманти на травиці, до сонця личка квіти підняли.
А у жучка є крапочки на спинці...
А дві мурашки хвою потягли.
Який же дивний світ і чарівний!

*(ховається за дерево, виходить Лисичка)***ПІСНЯ ЛИСИЧКИ муз. М. Лисенка**

Я Лисичка, я сестричка, не сиджу без діла.
Я гусяток пасла, полювать ходила.
(Кіт ховається за дерево, перелякано визирає з-за нього)

ЛИСИЦЯ: Хто ж бо ти? Мерщій назвись! Та чемненько уклонись!

КІТ: Я – пан Коцький, хлопець мужній, дуже добре б'юся.

Бо я вельми, вельми дужий, -і чесно цим хвалюся!

Няв! Тс-с-с!

Я – Кіт-Котофій, ще й Матвійович!

Над котами я – пан! Я – пан Коцький! Я- гетьман!

ЛИСИЦЯ:

Таке знайомство - добрий знак, на зустріч є причина:

Мені хай будеш чоловік, а тобі – дружина!

Що скажеш ти тепер на це, негаданий забродо?

КІТ:

Даю тобі тверде слівце: гаразд, Лисичко, згоден!

Вашу лапку, фрау Лиско!

ЛИСИЦЯ:

Потанцюємо разом, Кицько!

ТАНОК КОТА ТА ЛИСИЦІ муз.(за вибором музичного керівника)

(уходять за хатку)

(скаче Зайчик)

«ПІСНЯ ЗАЙЦЯ» у.н.м.

Я зайчик-побігайчик, прудкі мої стрибки,

Морквиною, капусткою ласую залюбки.

Під кущиком густеньким у хатці я живу

Та разом з усіма звірятами у лісі я дружу.

(виходить Лисиця, підмітає біля хатки)

ЗАЄЦЬ: (голосно) Привіт, Лисиця хвостата!

ЛИСИЦЯ: Привіт, Зайчиську горластий!

ЗАЄЦЬ: Ти заклопотана чогось?

ЛИСИЦЯ: Цить, Зайцю, бо почує хтось!

ЗАЄЦЬ: Що в тебе сталося, руда?

ЛИСИЦЯ: Для мене радість, а тобі – біда!

«ПІСНЯ ЛИСИЦІ» у.н.м.

Я чоловіка собі завела. Жінкою теж він мене назива.

А що сердитий, то й не кажи – їсть геть усе, що йому не даси.

Звуть паном Коцьким, затям ти, його.

В хаті моїй ми удвох живимо.

Стріне когось – у куток зажене – лихо невдахи нараз не мине.

КІТ: (визирає)

Вкладу, бувало, десять, двадцять пацюків за нічку...Ня-я-яв

ЗАЄЦЬ:

Що чую! О, леле, леле! Треба тікати і друзям-звірятам усе розказати.

(убігає)

ЛИСИЦЯ:

Ха-ха-ха! Ха-ха-ха! Оце дав так дропака!

(Коту, що визирає)

Бачиш, Коте-Котофію, ще й на лови не ходив,

А Зайчик-брехунчик вже від тебе припустив.

КІТ:

Бачу, Лиско, в цьому лісі можна добре жити,

Тільки треба трохи знати, як звірів дурити.

(уходять за хатинку)

(виходять звірі, їм назустріч вибігає Заєць)

ВЕДМІДЬ: Що з тобою, Зайче сивий?

ВОВК: Що з тобою сталося? За тобою,сірий друже, в лісі що там гналось?

Ну, скоріше говори, може треба до нори?

ЗАЄЦЬ:

Ой, пішов я до Лисиці та й тепер ще каюсь.

Як побачив страховину, ще й досі жахаюсь!

От звірюка, от страшенна:очі наче з жару, хвіст трубою,

Шорстка голками піднялася вгору.

А укусища! Пазурища! Горе всім нам, горе!

«ПІСНЯ ЗАЙЦЯ» у.н.м.

ЗАЄЦЬ: У нашої Лисички з'явився чоловік – такий страшний та лютий.

Що ледве я утік!

ЗВІРІ:

Ой-ой-ой! Ой-ой-ой! Що ж його робити?

Ой-ой-ой! Ой-ой-ой! Як тепер нам жити?
 ЗАЄЦЬ: Не знаю, хто він, звідки, та знаю, що лихий.
 Пан Коцький у Лисички – зажерливий, бридкий!
 ВОВК: А ну ж бо, поміркуємо на цей переполох
 (пауза) Смачного наготуємо та й запросимо обох.
 ВЕДМІДЬ: От і добре! Наваримо ми обід на славу.
 Подивимось на оту химеру лукаву!
 ВОВК: Тільки хто ж бо пішов гостя закликати?
 ВЕДМІДЬ: Я не можу, я старий, в мене пухлі п'яти.
 ВОВК: Я не можу, я слабкий, ще не добачаю
 ЗАЄЦЬ: А я, братики, боюсь туди й показатись.
 ВОВК: І чого там тобі, куций, так його лякатись?
 ВЕДМІДЬ: Нам – то друга річ, бо ми з ним ще й не знайомі,
 Та до того ж нам багато буде діла вдома
 ВОВК: А доки все варитися тут буде в добрий час,
 Ти, Зайцю, не барися і клич гостей до нас.
 (уходять, а Заєць підходить до хатинки Лисички)
 ЗАЄЦЬ: Гей, Лисичко, ти ходи та близенько підійди.
 ЛИСИЦЯ: От морока тут мені. Кажі швидше: що тобі?
 ЗАЄЦЬ: Ой Лисичко, я до тебе ледве шлях сюди знайшов.
 Як трусився, умлівав та молився Богу,
 Щоб твій пан чоловік не перейшов мені дорогу.
 Тож я прийшов звістити, що прислала мене вся громада
 На обід просити вас із паном Коцьким, чоловіком.
 Ви удвох до нас прийдіть.
 Ми на ваші з ним гостини на галяві стіл накрили.
 Будуть кури, будуть гуси, буде й сало...
 КІТ: (із хатинки) Мало! Мало! Мало!
 Та скажи ти їм усім: як розсерджусь – всіх поїм!
 ЛИСИЦЯ: Ой, тікай хутчіше!
 (Заєць убігає, а пан Коцький виходить з хати)
 ЛИСИЦЯ: Покликали звірі нас до себе в гості,
 То гляди лиш, як сплхуєш – не збереш і кості.
 Тобі треба, Котофію, страшного вдавати,
 Щоб не могли вони із жаху тебе розпізнати.
 КІТ: Та вже ж мене не учити, як звірів лякати;
 Було в клуню тільки – шасть, миші і пішли тікати.
 ЛИСИЦЯ: Ну вже годі, не хвалися, чула я не раз.
 (ідуть)
ХОР ЗВІРІВ муз. Г. Івченко
 Що несете, все сюди давайте. На столі гарненько викладайте.
 І ковбаси, й балики, і засмажені качки – все сюди, все сюди!
 І печеню, й шашлики, рибу, бринзу та шинки – все сюди, все сюди!
 (чекають, ідуть Кіт та Лисиця)
 КІТ: Як смачно пахне! Мау! Мау!
 ВЕДМІДЬ: От вражий син! Йому все мало?
 ВОВК: Оце так гість!
 ЗАЄЦЬ: Так він і нас тепер поїсть!
 ВОВК: Ти дивись – таке мале, а зажерливе яке!
 КІТ: Мау! Мау!
 (звірі тікають, тікає і Кіт)
 ЛИСИЦЯ: Отаке тут гостювання! Нічогеньке частування!
 Доведеться йти додому вже без Коцького – сіроми.

(уходить, а звірі виходять)

ХОР ЗВІРІВ у. н. м.

Ми варили, готували, частувати гостя мали,
Щоб дізнатися про нього, про пан-Коцького чужого.
Краще було б, краще було б не ходити,
Краще було б, краще було б не просити.
Краще було б, краще було б та й не знати,
Ніж отак, ніж отак нам тікати.

(звірі сумно уходять, а заходить Дід)

ГОСПОДАР:

Де ж ти, Коте? Все прощаю і додому забираю.
Коте, Котику, киць-киць. Рибку я тобі приніс.
Знову житимеш у хаті, буду «Віскас» купувати.
Де ж ти, Котику? З'явся! Та до мене повернися!

КІТ:

То коли ти дуже хочеш, повернуся я охоче.
Не такий я вже й ледачий, стану кращим, ось побачиш,
І мишей ловити буду, і тебе я не забуду.

ГОСПОДАР:

Час додому поспішати, тож ходімо, Коте – брате.

(побравшись за руки, Господар і Кіт виходять)

ФОНОГРАМА

(виходять всі актори)

ВЕДУЧА:

Ми вам казку показали, щоб нас ви усі запам'ятали.

ВЕДУЧИЙ:

Шановні гості, прощайте, до нашого театру ще не раз ви завітайте.

ПІСНЯ «ТИ, МОЯ УКРАЇНО!»